

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svitlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj VI.

V sredo 12. maliga serpana 1848.

List 28.

Korún. *)

Brez korúna je hrana pičla;
Brez korúna na levim ničla.

Korún! čez sto lét že v deželi naši —
Si hotel nas sovražno zapustiti,
In nam ne dalje krušni oče biti?
Ločitev tvoja nas vse grozno pláši!

Težko je kmetu le ob soku, kaši,
Sočivju, zelju, repi se živiti;
Tak malo more tebe pogrešiti
Gospod u gradu, kot pastir na paši. —

Zdaj žalostna u tvojo domovino
Ameriko, Evropa se ozira;
Tvoj beg od nas napravil je dragino!

Oj! pridi, de nas ta več ne zatira,
Darilo, od milost' božje nam poslano!
In daj se nam v obilno zopet hrano.

Emanuel Tomšič.

Odperto pismo iz Dunaja vsim Slovincem!

Obljubil sim svojim sorojakam pri ločenji od drage domovine od časa do časa prigodbe na Dunaji na znanje dajati, **) in z veseljem spolnim oblubo, ker se je ravno primerilo, de so na Dunaji koj prvi dan po mojim dohodu obhajali veselje, katero se bo še na prihodnje veke razlegalo.

Naš častitljivi Nadvojvoda Joan so v deržavnim zboru v Majnskim Frankfortu za predstojnika zavéze nemških deželá izvoljeni in prišlo jih je sedmero poslancov iz Frankforta na Dunaj, kateri so visokimu gospodu letó volitev oznanili in jim sporočilo te nove časti podali. De je ta prigodba za Dunajčane veselja polna, se dobro vé, zato ker smo se iz dozdanjih pogovorov v zboru Frankfortskim prepričali, de Nemci hrenenijo nar veči prostost ljudstva zagotoviti, in to prostost z združeno močjó zoper notranje domače protivnike ohraniti in zoper zvonanje ptuje sovražnike obraniti.

*) Korún ali krompir, ki nam dozdej obilni pridelok obéta bo mende letas vošila pevca spolnil. Vredništvo.

**) Z veseljem pričakujejo bravei »Novice« od svojiga preljubiga poterjeniga prijatla, kteriga beseda jim veliko veliko veljá, vsak teden dopis iz Dunaja. Vredništvo.

Poslanci stanujejo v ulicah: „Kärnthnerthorstrasse“ imenovanih, in kakor so prišli, se jim je za čast narodna straža pred hišo ustavila. 5. dan tega mesca dopoldne ob 11. uri so se namenili sporočivni list gospodu Nadvojvodu podati, in zbrala se je Dunajska narodna straža in akademijsko kardelo z orožjem, vstopili so se v dve versti od stanovanja poslancov do cesarske hiše takó, de so na sredi prosto stezo ohranili, po kateri so se nar prvi prikazali narodni konjiki, taki grivarji, kakoršni so v Ljubljani. Za njimi je pa jela marširati narodna straža pešcov, lepo obléčena in vsak je imel trak z nemškimi barvami čez pléča ovezan. Eno dobro uro so se naprej pomikovali, pa toliko jih je bilo, de nismo mogli konca dočakati. Lepi serčni možjé so vsi, na obrazih jim miglja veselje za pridobljeno prostost, in bistre njih oči oznanjujejo občutke sere, de so namreč oni varhi vsih pravic ljudstva. Posebno iskrena pa je mladost akademijskiga kardela in po vsi pravici zasluži pristavik, kteriga ji je naš slaven rojak gosp. Füller dal, ki je rekel: „šolska mladina je živi izobrazik človeškiga duha sedanjih časov. Ta mladina je prederla prvo špranjo v skalno steno poprejšnje suznosti in ravno skozi to špranjo nam je zablešila prva zarja prostosti.“

Kader je nehala narodna straža, se prikažeta dva dvorna služabnika na konjih; potem zavihljajo mnoge bandera in v petih lepo okinčanih cesarskih kočijah se pripeljejo poslanci po dva in dva — na zadnje so jahali mestjanski (purgarski) dragonarji. Vsa narodna armada se je na cesarskim dvoru razprostila in kader so poslanci v cesarskim slosopji nagovor na gosp. Nadvojvoda dokončali, so visoki Gospod na mostovž vùn stopili, in so poslance takole nagovorili: „Moji gospodje, jez vam zagotovim svojo nemško zvestobo in pravičnost, in zaupam na Vašo podporo, potlej bo vse dobro“. Potem se obernejo k ljudstvu in rečejo: „Našim pravoljubim Dunajčanam mojo serčno zahvalo. Vidite tukaj, moji gospodje! poslancem nemškiga zbora, jez upam, de bo osrečenje izviralo iz naslédka današnjiga dnéva.“ Zdaj se je začel krič veselja, grom topov (kanonov), glas mu-